

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 lipca 2004 r. oddalającej skargę skarżącego z dnia 26 lutego 2004 r., w której sprzeciwił się decyzji odmawiającej mu awansowania z grupy zaszerogowania C2 do grupy zaszerogowania C1 w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z grudnia 2003 r. odmawiającej skarżącemu awansowania z grupy zaszerogowania C2 do grupy zaszerogowania C1, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasady niedyskryminacji i oczywisty błąd w ocenie. Według skarżącego nowa procedura przyznawania awansów nie zapewnia już prawidłowego i słusznego badania porównawczego indywidualnych zasług urzędników z uwagi na fakt, iż badanie polega tylko na porównaniu z innymi urzędnikami tej samej dyrekcji generalnej.

Skarżący twierdzi ponadto, że art. 12 ogólnych przepisów w zakresie stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego narusza art. 45 tegoż regulaminu i stanowi dyskryminację z uwagi na fakt, iż niektórym urzędnikom przyznano w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003 dodatkowe punkty pierwszeństwa tylko dlatego, że zaproponowani zostali do awansu w roku 2002, lecz faktycznie ich nie awansowano.

Skarżący podnosi także naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2004 r. przez Angelę Davi przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-433/04)

(2005/C 6/82)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Angeli Davi zamieszkałej w Brukseli, reprezentowanej przez Lucasa Vogla, adwokata przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 2 lipca 2004 r., oddalającej skargę skarżącej z dnia 1 marca 2004 r., w której sprzeciwiła się decyzji odmawiającej jej awansu z grupy zaszerogowania C3 do grupy zaszerogowania C2, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- o ile będzie to konieczne, stwierdzenie także nieważności pierwotnej decyzji organu powołującego z grudnia 2003 r. odmawiającej skarżącej awansowania z grupy zaszerogowania C3 do grupy zaszerogowania C2, w ramach postępowania w sprawie awansów w roku 2003;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w tej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i główne argumenty są identyczne jak te w sprawie T-432/04.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2004 r. przez Alexa Milberta i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-434/04)

(2005/C 6/83)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Alexa Milberta, zamieszkałego w Hesperange (Luksemburg), Imre Czigány, zamieszkałego w Rhode St. Genèse (Belgia), José Manuela De la Cruz Gonzáleza, zamieszkałego w Brukseli, Viviane Deveen, zamieszkałego w Overijse (Belgia), Mohammada Reza Fardooma, zamieszkałego w Roodt-sur-Syre (Luksemburg), Laury Gnemmi, zamieszkałego w Hünsdorf (Luksemburg), Marie-José Reinard, zamieszkałego w Bertrange (Luksemburg), Vassiliosa Stergiou, zamieszkałego w Kraainem (Belgia) i Ioannisa Terezakisa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanych przez Gilles'a Bounéou i Frédéric'a Frabettego, adwokatów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności listy urzędników awansowanych w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w jakim lista ta nie zawiera nazwisk skarżących, jak również, incydentalnie, aktów przygotowawczych do wydania tej decyzji;
- ewentualnie o stwierdzenie nieważności przyznania punktów do uzyskania awansu w ramach procedury awansowania w 2003 r. w zakresie, w odniesieniu do skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, nie zostali awansowani w ramach procedury awansowania w 2003 r. Swoją skargą kwestionują system używany przez Komisję w ramach tej procedury, w zakresie, w jakim przewiduje on, obok punktów za zasługi i punktów za staż pracy przyznawanych każdemu urzędnikowi, punkty „pozostałości”, przyznawane urzędnikom znajdującym się na liście urzędników wyznaczonych do awansu w ramach poprzedniej procedury awansowania, którzy jednak awansu wówczas nie uzyskali, jak również punktów przyznawanych przez dyrekcje generalne, punktów specjalnych związanych z przeniesieniem, punktów w interesie służby oraz punktów „z odwołania” przyznawanych przez Komitety ds. awansu. Skarżący podnoszą, że działając w takim systemie Komisja nie przeprowadziła porównania zasług urzędników mających prawo do ubiegania się o awans naruszając art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również przepisów ogólnych do jego wykonania.

Na tej samej podstawie, skarżący podnoszą naruszenie zasady niedyskryminacji, zakazu postępowania arbitralnego, obowiązku uzasadnienia, uzasadnionych oczekiwań, reguły „patere legem quam ipse facit” oraz obowiązku staranności.

Skarga wniesiona dnia 22 października 2004 r. przez Manuela Simõesa Dos Santosa przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-435/04)

(2005/C 6/84)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 22 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wniesiona przez Manuela Simõesa Dos Santosa zamieszkałego w Alicante (Hiszpania), reprezentowanego przez adwokata Antonia Creusa Carrerasa.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lipca 2004 r. oddalającej sprzeciw skarżącego, decyzji z dnia 15 grudnia 2003 r. ustalającej łączną sumę punktów za zasługi przyznanych skarżącemu oraz decyzji z dnia 12 grudnia 2003 r. utrzymującej ją w mocy;
- obciążenie strony przeciwnej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Występujący w niniejszej sprawie skarżący został w ramach postępowania w sprawie awansów za rok 2002 awansowany do grupy A5. W związku z tym organ powołujący zakomunikował mu, że stan pozostałych punktów wynosi 54,19. Tymczasem pismem Wydziału Zasobów Ludzkich z dnia 15 grudnia 2003 r. poinformowany został, że posiadana przez niego suma punktów na dzień 30 września 2003 r. wynosi jedynie 1,5 punkta. Z pisma tego, stanowiącego zaskarżoną decyzję, wynikało, że zmniejszenie nie było skutkiem zamiany punktów przyznawanych przed wprowadzeniem nowego systemu decyzją Urzędu ADM-03-35, lecz ich całkowitego usunięcia wynikającego z zastosowania nowej zasady, o której mowa w tej decyzji, przewidującej rozpoczęcie po awansie od punktu zerowego.

Na poparcie swoich żądań skarżący zarzuca w pierwszej kolejności naruszenie zasady legalizmu, pewności prawa, jak również nieretroaktywności, o tyle, że nie istniały w niniejszej sprawie wyjątkowe okoliczności, które usprawiedliwiłyby odebranie przyznanych urzędnikowi punktów, do których miał on prawo pod rządami systemu wtedy obowiązującego.

Skarżący zarzuca również naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji, jak również obowiązku uzasadniania.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2004 r. przez Carlosa Sáncheza Ferriza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-436/04)

(2005/C 6/85)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 26 października 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Carlosa Sáncheza Ferriza, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Gilles'a Bounéou i Frédéric'a Frabettiego, adwokatów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.